

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. LVIII. Honores illi passim habiti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

plius apparentem illam confidentiam sinceræ amicitiae pignus reputare. Hinc mihi satis est, molestiarum, quas patior, testem habere DEUM, neque curæ mihi erit ab hominibus solatij aliquid, me ipsis retegendo, mendicare.

§. LVIII.

Honores illi passim habiti.

Verùm res, & solatia hujus Mundi nullo loco ac pretio habere, non est denique virtutis tam singularis, & heroicæ, ut non etiam Philosophorum Ethnicorum aliqui eò certâ quadam Superbiæ solertiâ pertigerint, quæ tantam sui æstimationem illis instillârat, ut rebus omnibus, quas terra hæc ceteroquin habet, superiores sibi, sèque nimium quantum abjicere viderentur, si curâ aliquâ, & amore illas dignarentur. Excellens, & heroe Christiano digna virtus est, hominum de se judicia æstimationemque nullo modo venari; sentire de se abjectè, quin & ab aliis abjici desiderare, ac quærere. Ad hoc enimvero Fide opus est vivâ, & naturæ viribus majore, Caritate perquam luculentâ, & divini Numinis gratiâ singulari. Atque hujus tam eximiæ virtutis quàm latè patet, egregia exempla P. Paulus, divinis favoribus adjutus, sanè quàm multa edidit. Ut autem meliùs assequamur vim ac valorem illius, necessarium judico, enarrare priùs, saltem ex parte, quibus ille ubique terrarum honoribus cultus, quo plausu ejus gesta celebrata sint. Prætereo hîc, quibus passim encomiis exornatæ sint ejus Conciones, & alia opera, quæ typis edita prodierunt; cùm satis constet, communi judicio habitum illum inter nobilissimos Authores, qui

qui seculum quo vixit, illustrarint, præcipuè ob Hetrusci sermonis elegantiam, sic ut illud virorum Doctorum collegium, quos *Accademici della Crusca* nominant, (qui tam rigidi hoc in genere censes sunt, & tam parci in hoc prærogativo jure etiam Scriptoribus celeberrimis tribuendo) sæpius in illo suo Vocabulario, quod indigitant, afferant exempla è Patris Segneri libris, tanquam Authoris inter Classicos Linguae Italicae minimè postremi. Innuam igitur tantùm modicum quid de honoribus, & applausibus, quibus cultus est ob existimationem & famam Homini Sancti, quam de se passim excitârat. Atque hos quidem summos fuisse certum est; quacunque enim per Italiam ad labores illos Apostolicos excurrit, non aliâ unquam, quàm Patris Sancti, nomonclaturâ compellatus est. Non alius gratior seu domi, seu foris tum sermo, quàm de ingenti ejus Zelo, de quo singuli mirum quid in medium afferre noverant. Sequebantur illum turmatim & hærebant in ejus vestigiis Populi, & tanquam coram Angelo procumbebant. Variis in locis plurium milliarium spatio noctu verrebant vias, per quas manè ad eos accessurus erat P. Paulus; nec defuere, qui flores per easdem spargerent, & alicubi ad eum excipiendum inquilinè cum Balachino, quod dicunt, accurrebant; nec parum laborandum fuit, ut ab eo honoris genere, altioris tantùm gradus personis debito, abstinerentur. Quis dein explicet attentionem, quâ dicentè pro concione auscultabant? quis amorem, quo eum prosequerentur? quis fiduciam, quâ ipsius unius arbitrio lites suas & causas omnes permittebant? quis diligentiam, quam adhibebant in vindicandis sibi reclusis, quibus ipse usus fuerat? pertinebat hæc, etiam ad panis frusta, quæ manducanti superfuerant; ad aquam, quâ se,

quin & quâ pedes abluebat: & est constans fama, pane illo, variis ægris præbito, aut aquâ ad bibendum datâ, plures sanitati restitutos.

Quæ non industriæ excogitabantur, ut acciperetur ejus è manibus Numisma sacrum: permutabantur illi pileoli, permutabantur strophiola: auferebantur illi fasciolæ & ligamina pilei: Corona è spinis, quam in Pœnitentium Supplicatione gestârat in capite, materiam sæpe & occasionem præbuit certaminibus inter eos, qui juris aliquid in eam prætendebant; & vir magnæ dignationis, qui unam earum denique obtinuit, tam caram habuit, ut in pretioso illam scrinio abderet, solitus præterea dicere; si aliud præter hanc coronam filio suo non relinqueret, satis tamen locuplerem existimaturum. Ipsæ etiam mensulæ, quibus insistens P. Paulus ad Populum dixerat, in pretio erant ac veneratione, & nonnunquam varij rescissa ex iis fragmenta secum auferebant ut sacra lipsana, quin ij, ad quos pertinebant, etiam fustibus pios ejusmodi fures satis arcere possent. Quando navigare constituerat, ut ab uno loco se transferret in alium, certabant inter se nautæ, quis suæ illum navi vindicaret, cum singuli existimarent, se naves suas adversus omnium tempestatum vim Patrem vehendo abundè munire; & mox atque ad littus pervenerat, circumdabatur à plurimis, qui eum expectabant, alius ut osculo manum veneraretur, alij ut suas ejus attactu coronas consecrarent. Et eò res progressa est, ut pluribus in regionibus, maximè in maritimis Liguriæ, necesse esset vallare illum excubiis, quæ cum adversus vim Multitudinis tuerentur, quæ particulas vestium refecabat, fuitque non semel opus, ut vel nova illis vestis subministraretur, aut quam gestârat, nimium jam brevis resarciretur. Quin & aliquoties in lectica undique

dique testa gestare eum necesse fuit, cum ob confertæ multitudinis addensatum agmen via illi aliàs, quò functiones vocabant, non patuisset. In ipsa urbe Genua, in qua tamen laboribus Missionum operam non dederat, cum ad Ducis Palatium eundem esset, lecticâ clausum gestare oportuit, & per portam non consuetam prodire, ut sic pia innumerabilis Populi, qui præ foribus majoribus expectabat, aviditas frustraretur; & cum etiam hanc solertiam notassent aliqui, secuti lecticam, obviis omnibus indicabant, Patrem sanctum eâ vehi.

§. LIX.

Plura in ea rem enumerantur.

ET quamquam hæc tanta venerationis cultusque argumenta nullo non loco ei exhibebantur, nullibi tamen majora, quàm in locis ad omnem morum elegantiam institutis; nec ea à plebe tantum infima deferebantur, sed viri feminæque nobiles, illustres, Magistratus, Principes etiam supremi, sacri Præsules, Patres Purpurati, in eo simili ratione colendo certabant, quòque illo utebantur familiarius ac crebrius, tanto majora in ipsis incrementa hæc æstimatio, ac reverentia sumebant. Hinc Purpuratus non nemo magni nominis, cum diuturno examine omnem ejus vivendi rationem explorasset, asserere non dubitavit uni alicui de Societate, si ipse ad Supremi Pastoris culmen eveheretur, à morte P. Pauli, nulla ratione habitâ tot diplomatum, quæ eâ causâ Pontifices priores ediderunt, confestim illi Sanctorum honores decreturum. Fuit è Cardinalibus Episcopis aliquis, qui nudipes, injecto in collum laqueo,